

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 68/2024-12

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára a sudcov Ivana Fiačana (sudca spravodajca) a Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej advokátom JUDr. Marcelom Ružarovským, A. Žarnova 11C, Trnava, proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 60Ek/1475/2022 z 27. septembra 2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 23. novembra 2023 domáha vyslovenia porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) označeným uznesením okresného súdu. Sťažovateľka navrhuje napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

2. V zmysle čl. XI bodu 1 Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 1. januára 2024 do 31. decembra 2024 veci patriace do pôsobnosti senátov ústavného súdu, ktoré boli pridelené sudcom spravodajcom pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto rozvrhu práce, prerokujú senáty v pôvodnom zložení.

3. Proti sťažovateľke je vedené exekučné konanie na podklade platobného rozkazu, ktorým bola zaviazaná na zaplatenie 15 148,45 eur s príslušenstvom a zmluvnej pokuty 12 eur.

4. Sťažovateľka sa návrhom doručeným okresnému súdu domáhala zastavenia exekúcie [§ 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku], namietajúc absenciu rozhodovania sudcu, ako aj absenciu posudzovania neprijateľných zmluvných podmienok v procese rozhodovania pri vydávaní platobného rozkazu (exekučného titulu) vyšším súdnym úradníkom.

5. Okresný súd uznesením sp. zn. 60Ek/1475/2022 z 22. mája 2023 návrh na zastavenie exekúcie zamietol.

6. Proti označenému uzneseniu sťažovateľka podala sťažnosť, ktorá bola napadnutým uznesením okresného súdu zamietnutá.

7. Návrh na zastavenie exekúcie sťažovateľka odôvodnila tým, že podľa jej názoru je exekučný titul v rozpore so smernicou Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „smernica 93/13/EHS“), keďže konkrétny exekučný titul vydal vyšší súdny úradník, ktorý nemal právomoc na rozhodovanie. Ďalej namietala, že spotrebiteľská zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré v upomínacom konaní neboli preskúmané.

8. Za neprijateľné zmluvné podmienky zmluvy o úvere sťažovateľka označila ustanovenia, ktoré upravovali dôsledky nesplácania úveru – poplatky za upomienky a tiež ustanovenia, ktorými vyhlasovala pravdivosť vyhlásení v spotrebiteľskej zmluve, ako aj ustanovenie, ktorým vyhlásila, že jej nie sú známe okolnosti majúce vplyv na riadne plnenie záväzkov.

9. Okresný súd prostredníctvom vyššieho súdneho úradníka v uznesení z 22. mája 2023 v odôvodnení uviedol, že preskúmal spotrebiteľskú zmluvu a s ňou súvisiacu dokumentáciu aj spis z upomínacieho konania. Z uvedeného považoval okresný súd za preukázané, že oprávnený si v exekučnom konaní nevymáhal poplatky za upomienky, ktorých neprijateľnosť sťažovateľka namietala, ale zmluvnú pokutu 12 eur (okrem istiny, úrokov z istiny a omeškania). Výšku zmluvnej pokuty, ktorá predstavovala 0,1 % zo sumy 15 148,45 eur, nepovažoval okresný súd za neprijateľnú zmluvnú podmienku (s ohľadom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Asan/5/2017).

10. Vo vzťahu k tvrdeniam, že oprávnený sa chcel zbaviť zodpovednosti konať s odbornou starostlivosťou tým, že spotrebiteľská zmluva obsahovala namietané vyhlásenia sťažovateľky, okresný súd poukázal na to, že dôkazné bremeno pri podaní návrhu na zastavenie exekúcie nesie povinná. Skutočnosť, že povinná tieto vyhlásenia v spotrebiteľskej zmluve urobila samy osebe, neznamená, že veriteľ sa zbavil svojej zákonnej povinnosti konať s odbornou povinnosťou. V tomto smere okresný súd konštatoval, že sťažovateľka neunesla dôkazné bremeno. Okrem toho okresný súd konštatoval, že namietané ustanovenia spotrebiteľskej zmluvy nemožno subsumovať ani pod jednu z demonštratívne uvedených neprijateľných zmluvných podmienok v § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka.

11. V sťažnosti proti uzneseniu z 22. mája 2023 sťažovateľka argumentovala tým, že rozhodnutie vôbec nereflektuje na jej argumentáciu, že exekučný titul je v rozpore so smernicou 93/13/EHS, ani na to, že poukazovala na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie (ďalej len „Súdny dvor“) C-448/17 z 20. septembra 2018, ktoré je podľa jej názoru stále aplikovateľné, keďže nová právna úprava neposkytuje spotrebiteľovi žiadnu úľavu pri podávaní odporu, ktorý musí byť naďalej vecne odôvodnený.

12. Vo vzťahu k namietanej zmluvnej pokute sťažovateľka uviedla, že táto nebola v ustanoveniach zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Skutočnosť, že v zmluve bolo iba vyhlásenie, že sťažovateľka bola oboznámená s prílohami zmluvy, nie je spôsobilá privodiť záver, že úverové podmienky, sadzobník poplatkov a pod. boli skutočne súčasťou zmluvy a že s nimi bola reálne oboznámená. Toto ustanovenie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou podľa § 53 ods. 4 písm. l) Občianskeho zákonníka.

13. Sťažovateľka súhrnne namietala, že platobný rozkaz vydaný v upomínacom konaní nie je spôsobilý exekučný titul a že oprávnený si nárokuje plnenia z neprijateľných zmluvných podmienok, ktoré vyšší súdny úradník v základnom konaní (upomínacom) neposúdil vôbec a v tomto exekučnom konaní ich vyšší súdny úradník posúdil nesprávne.

14. Okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol, že ani zo smernice 93/13/EHS, ani z rozhodnutia C-448/17 nevyplýva, že by vyšší súdny úradník nemohol rozhodovať vo veciach so spotrebiteľským prvkom. V tejto súvislosti poukázal na vnútroštátnu právnu úpravu, z ktorej vyplýva oprávnenie vyššieho súdneho úradníka rozhodovať vo forme platobného rozkazu.

15. V konkrétnom prípade upomínacieho konania nebola sťažovateľke odopretá záruka sudcovského prieskumu spotrebiteľskej zmluvy, keďže mala možnosť podať odpor proti platobnému rozkazu, ktorú ale nevyužila.

16. Vo vzťahu k hmotnoprávnemu prieskumu exekučného titulu okresný súd uviedol, že, vychádzajúc z § 53 ods. 3 písm. e) Exekučného poriadku, zjednocujúceho stanoviska ústavného súdu č. k. PLz. ÚS 1/2022-9 z 15. júna 2022 a novej právnej úpravy, vyšší súdny úradník v exekučnom konaní nemal vykonať hmotnoprávny prieskum exekučného titulu. Uvedené však nič nemení na vecnej správnosti zamietnutia sťažovateľkinho návrhu na zastavenie exekúcie.

17. Vychádzajúc z uvedeného, okresný súd zdôraznil, že ako exekučný súd môže skúmať len neprijateľnosť tých podmienok, ktoré majú vplyv na vymáhaný nárok.

18. Pokiaľ teda sťažovateľka namietala vyhlásenia v úverovej zmluve ako neprijateľné podmienky, okresný súd uviedol, že skúmanie bonity klienta predchádza uzavretiu zmluvy, je teda predzmluvnou povinnosťou veriteľa a nemožno ju vyhodnotiť ako neprijateľnú podmienku v zmysle Občianskeho zákonníka, rovnako ako nie je podmienkou, ktorá má vplyv na vymáhaný nárok. Navyše, nesplnenie povinnosti veriteľa posúdiť schopnosť plniť záväzky spotrebiteľa nemá za následok neplatnosť zmluvy.

19. Vo vzťahu k namietanej vymáhanej zmluvnej pokute ako neprijateľnej zmluvnej podmienke, pretože nebola súčasťou spotrebiteľskej zmluvy, okresný súd uviedol, že neobstojí sťažovateľkino tvrdenie, že nebola s touto podmienkou riadne oboznámená napriek vyhláseniu v úverovej zmluve. Exekučný súd poukázal na zistenie vyššieho súdneho úradníka, ktorý preskúmal spis upomínacieho konania a z ktorého vyplýva, že sťažovateľka vlastnoručne podpísala nielen zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ale aj samotné úverové zmluvné podmienky veriteľa, v ktorých X. hlave sú stanovené sankcie za porušenie zmluvy. Ani výšku zmluvnej pokuty, tak ako uviedol aj vyšší súdny úradník, nemožno považovať za neprimerane vysokú.

20. Sťažovateľka v ústavnej sťažnosti prezentuje názor, podľa ktorého napriek prijatiu zjednocujúceho stanoviska ústavného súdu nie je rozhodnutie C-448/17 prelomené a nová právna úprava posudzovania odporu spotrebiteľa nezabavuje exekučný súd povinnosti preskúmať exekučný titul, ktorým je platobný rozkaz vydaný vyšším súdnym úradníkom na podklade spotrebiteľskej zmluvy.

21. Povinnosť vecného odôvodnenia odporu totiž ostala zachovaná, iba sa posudzuje miernejšie. Podľa názoru sťažovateľky je taká právna úprava vágna a žiadnym spôsobom nezlepšuje právne postavenie spotrebiteľa. V tejto súvislosti v ústavnej sťažnosti polemizuje, že aplikácia rozhodnutia C-448/17 by prichádzala do úvahy iba vtedy, ak by odpor nemusel byť odôvodnený vôbec.

22. Ak aj v zjednocujúcom stanovisku ústavný súd uviedol, že v intenciách § 13 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) je záväzná výlučne pre rozhodovanie o ústavných sťažnostiach podaných proti rozhodnutiam všeobecných súdov založeným na právnej úprave Civilného sporového poriadku účinnnej do 30. júna 2021, neznamená to, že pre všetky ostatné konania musí platiť výhradne opačný záver.

23. Podľa sťažovateľky je napadnuté uznesenie nedostatočne odôvodnené, pretože okresný súd nechal nepovšimnutú jej argumentáciu vychádzajúcu z európskej judikatúry, hoci šlo o nosné argumenty sťažovateľky.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

24. Podstatou ústavnej sťažnosti je tvrdenie o porušení práva na súdnu ochranu a spravodlivé súdne konanie (čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru) v dôsledku okresným súdom odmietnutého prieskumu exekučného titulu, ktorého podkladom je spotrebiteľská zmluva o úvere, z hľadiska neprijateľných zmluvných podmienok. Napadnutým uznesením okresného súdu bol v konečnom dôsledku zamietnutý návrh sťažovateľky na zastavenie exekúcie.

25. Ústavný súd na tomto mieste považuje za vhodné v stručnosti uviesť podstatné okolnosti kauzy.

26. Sťažovateľka bola v upomínacom konaní platobným rozkazom zaviazaná na plnenie vyplývajúce zo spotrebiteľskej zmluvy o úvere. Proti platobnému rozkazu vydanému vyšším súdnym úradníkom odpor nepodala.

27. Vzhľadom na to, že sťažovateľka z platobného rozkazu neplnila, oprávnený sa zaplata domáhal v namietanom exekučnom konaní. Až v rámci tohto v návrhu na zastavenie exekúcie namietala, že v základnom – upomínacom konaní neboli preskúmané neprijateľné podmienky spotrebiteľskej zmluvy, ktoré v zmysle európskej judikatúry a smernice 93/13/EHS mali byť sudcom preskúmané *ex offio*.

28. Uznesením vyššieho súdneho úradníka z 22. mája 2023 bol návrh na zastavenie exekúcie zamietnutý a následne aj sťažnosť proti tomuto uzneseniu bola sudcom okresného súdu napadnutým uznesením zamietnutá. Dôvody oboch uznesení sú odlišné, i keď výsledok z nich plynúci je pre sťažovateľku rovnaký. Paradoxne obe uznesenia sa odvolávajú na zjednocujúce stanovisko ústavného súdu.

29. Ústavný súd preskúmal obe uznesenia okresného súdu a konštatuje, že vyšší súdny úradník podrobil exekučný titul hmotnoprávnemu prieskumu tak, ako sa ho sťažovateľka z hľadiska existencie neprijateľných zmluvných podmienok dožadovala. Po preskúmaní spotrebiteľskej zmluvy a spisu z upomínacieho konania s ohľadom na odôvodnenie návrhu na zastavenie exekúcie vyšší súdny úradník nezistil existenciu takých neprijateľných zmluvných podmienok, ktoré by mali vplyv na vymáhaný nárok. Predmetom tohto skúmania boli vyhlásenia sťažovateľky, ktoré obsahovala spotrebiteľská zmluva o jej bonite, aj schopnosti splácať úver a vymáhanej výške zmluvnej pokuty, resp. či vôbec bola riadne dohodnutá. Ostatné námietky, ktoré sťažovateľka prezentovala ako neprijateľné zmluvné podmienky, nemali na vymáhaný nárok vplyv, keďže vôbec neboli predmetom exekúcie.

30. Naproti tomu nosným argumentom odôvodnenia napadnutého uznesenia okresného súdu je, že v konkrétnom prípade exekučný titul nepodlieha hmotnoprávnemu prieskumu. Takýto záver okresný súd odôvodnil tým, že aj zjednocujúce stanovisko ústavného súdu uvádza, že jeho závery dopadajú s ohľadom na zmenu právnej úpravy iba na prípady rozhodnutí založených na právnej úprave Civilného sporového poriadku účinnej do 30. júna 2021.

31. Za dôležitú okresný súd tiež považoval okolnosť, že zmenou právnej úpravy došlo k priamemu ukotveniu povinnosti súdov posudzovať podaný odpor v sporoch so spotrebiteľským prvkom miernejšie a navyše bola upravená aj rozhodovacia činnosť vyšších súdnych úradníkov. V zmysle § 5 ods. 3 zákona č. 549/2003 Z. z. o súdnych úradníkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdnych úradníkoch“) ak sa v upomínacom konaní predpokladá posúdenie spotrebiteľskej zmluvy alebo zmluvných dokumentov súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou s ohľadom na existenciu neprijateľných zmluvných podmienok, ktoré ešte neboli posudzované v už právoplatne skončenom konaní, vyšší súdny úradník predloží vec na posúdenie sudcovi určenému rozvrhom práce. Posúdením veci sudcom je vyšší súdny úradník viazaný. Sudca určený rozvrhom práce priebežne kontroluje plnenie povinností vyšším súdnym úradníkom podľa tohto odseku.

32. Pokiaľ sťažovateľka argumentovala, že exekučný titul vydaný vyšším súdnym úradníkom je v rozpore so smernicou 93/13/EHS a judikatúrou Súdneho dvora, tak okresný súd reagoval na túto časť poukazom na zákonné ustanovenia oprávňujúce vyššieho súdneho úradníka na vydanie platobného rozkazu (exekučného titulu) v upomínacom konaní [§ 5 ods. 1 písm. f) zákona o súdnych úradníkoch].

33. Okresný súd v tejto súvislosti uviedol, že zo smernice 93/13/EHS ani uvádzanej judikatúry nevyplýva zákaz rozhodovania vyšším súdnym úradníkom. Vyplýva z nich požiadavka, aby spotrebiteľ mal možnosť požívať záruku, že sudca preskúma prípadné nekalé podmienky v spotrebiteľskej zmluve. Uvedené v prípade sťažovateľky splnené bolo jednak povinnosťou vyššieho súdneho úradníka v upomínacom konaní vyplývajúcou z § 5 ods. 3 zákona o súdnych úradníkoch, ako aj možnosťou podať odpor proti platobnému rozkazu, ktorý síce musí byť vecne odôvodnený, ale na druhej strane musí byť miernejšie posudzovaný.

34. Napokon okresný súd pristúpil aj k preskúmaniu záverov vyššieho súdneho úradníka, pričom konštatoval ich vecnú správnosť. Inými slovami, vykonanou kontrolou sťažovateľkou/povinnou namietaných neprijateľných zmluvných podmienok v spotrebiteľskej zmluve vo vzťahu k vymáhanému plneniu nezistil, že by peňažná suma, ktorá je predmetom exekúcie, mala pôvod v neprijateľných zmluvných podmienkach.

35. Primárnou úlohou ústavného súdu v konaní o sťažnostiach podľa čl. 127 ústavy nie je podávať výklad právnych predpisov, ktoré všeobecný súd v dotknutom konaní pred ním aplikuje. Za výklad a aplikáciu zákonov, ale aj za dodržiavanie základných práv a slobôd je na prvom mieste zodpovedný všeobecný súd. Výklad legislatívneho textu právnej normy a jeho uplatnenie všeobecným súdom však musí byť v súlade s ústavou (čl. 144 ods. 1 a čl. 152 ods. 4 ústavy) a ústavný súd iba posudzuje, či príslušný výklad právnej normy aplikovanej v konkrétnych okolnostiach prípadu je racionálne akceptovateľný alebo či nie je popretím jej účelu, podstaty a zmyslu (IV. ÚS 123/08). Ústavný súd už judikoval, že právo občana domáhať sa svojho práva na nezávislom súde sa zabezpečuje ustanoveniami čl. 141 ods. 1 a čl. 144 ods. 1 ústavy (II. ÚS 71/97).

36. Podľa čl. 6 ods. 1 smernice 93/13/EHS členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

37. Podľa čl. 7 ods. 1 smernice 93/13/EHS členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a subjektov hospodárskej súťaže existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.

38. Ústavný súd konštatuje, že z rozsudku C-448/17 vyplýva, že Súdny dvor v štádiu vykonávacieho konania *a priori* nevyklučuje preskúmanie exekučného titulu – platobného rozkazu vydaného vyšším súdnym úradníkom z hľadiska existencie neprijateľných zmluvných podmienok v spotrebiteľskej zmluve, ktorá bola podkladom na jeho vydanie, a teda vecnej správnosti exekučného titulu. Práve naopak, Súdny dvor (za situácie, keď vnútroštátna právna úprava zveruje právomoc vydať platobný rozkaz vyššiemu súdnemu úradníkovi, pričom stanovuje iba 15-dňovú lehotu na podanie odporu a vyžaduje odpor vecne odôvodniť) považuje za nevyhnutné takúto kontrolu existencie neprijateľných zmluvných podmienok vo vykonávacom konaní uskutočniť *ex offio* (za podmienky, že to vnútroštátna právna úprava umožňuje), pretože len vtedy možno považovať ciele sledované smernicou 93/13/EHS za naplnené.

39. Ústavný súd zdôrazňuje, že z rozsudku Súdneho dvora C-448/17 (body 44 – 54) možno vyvodiť, že Súdny dvor v podstate kladie na roveň situáciu, keď *ex offio* preskúmanie existencie neprijateľných zmluvných podmienok v konaní o vydanie platobného rozkazu nie je vnútroštátnou právnou úpravou stanovené, a situáciu, keď *ex offio* preskúmanie existencie neprijateľných zmluvných podmienok v konaní o vydanie platobného rozkazu síce vnútroštátnou právnou úpravou je stanovené, ale právomoc na vydanie platobného rozkazu je zverená vyššiemu súdnemu úradníkovi a možnosť podania odporu je limitovaná lehotou 15 dní od doručenia platobného rozkazu, pričom vnútroštátna právna úprava vyžaduje, aby spotrebiteľ odpor vecne odôvodnil. V takýchto prípadoch spotrebiteľ nepožíva garanciu *ex offio* preskúmania neprijateľných podmienok sudcom, v dôsledku čoho obe tieto situácie majú za následok nerešpektovanie cieľov smernice 93/13/EHS, pokiaľ *ex offio* preskúmanie neprijateľných podmienok nie je stanovené vo vykonávacom konaní.

40. Na uvedené nedostatky reagoval zákonodarca prijatím zákona č. 211/2021 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony (ďalej len „novela“), ktorým sa upravili podmienky upomínacieho konania so spotrebiteľským prvkom.

41. Dôvodová správa v osobitnej časti k novozavedenej povinnosti vyššieho súdneho úradníka (§ 5 ods. 3 zákona o súdnych úradníkoch) uvádza: „V prípade upomínacieho konania a konania o platobnom rozkaze podľa Civilného sporového poriadku ide o skrátené konania, v ktorých rozhodnutie vydáva predovšetkým vyšší súdny úradník. Navrhovanou právnou úpravou sa má zabezpečiť posúdenie a právny názor sudcu v spotrebiteľských veciach, ktoré predpokladajú posúdenie spotrebiteľskej zmluvy alebo zmluvných dokumentov súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou, ktoré ešte neboli posudzované v už právoplatne skončenom konaní tak, aby sa zabránilo súvislému uplatňovaniu neprijateľných zmluvných podmienok. Vyšší súdny úradník je posúdením

zo strany sudcu viazaný. Zároveň sa upravuje povinnosť sudcu určeného rozvrhom práce vykonávať kontrolu nad plnením týchto povinností zo strany vyššieho súdneho úradníka.“

42. Ústavný súd posúdil ústavnú sťažnosť sťažovateľky z hľadiska právomocí daných mu ústavou, t. j. z pozície súdneho orgánu ochrany ústavnosti, pričom pochybenie majúce intenzitu porušenia označeného práva na spravodlivé súdne konanie v posudzovanej veci neidentifikoval.

43. Izolovaný záver okresného súdu o nemožnosti vykonať hmotnoprávny prieskum exekučného titulu sa však ústavnému súdu javí ako problematický. Zvlášť v situácii, keď z odôvodnenia napadnutého uznesenia nevyplýva, že by okresný súd skúmal, či v základnom konaní bola reálne naplnená požiadavka sudcovského posúdenia neprijateľnosti zmluvných podmienok vyplývajúca z § 5 ods. 3 zákona o súdnych úradníkoch.

44. Podľa názoru ústavného súdu by záver o nemožnosti skúmať exekučný titul z hľadiska existencie neprijateľných zmluvných podmienok v exekučnom konaní obstál iba v prípade, ak by bolo nepochybné, že boli riadne preskúmané v základnom konaní.

45. Napriek uvedeným záverom ústavný súd nepristúpil k zrušeniu napadnutého uznesenia okresného súdu a poukazuje na svoje závery, podľa ktorých odôvodnenia rozhodnutí prvoinštančného súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane (II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08), pretože prvoinštančné a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok. Tento právny názor zahŕňa aj požiadavku komplexného posudzovania všetkých rozhodnutí všeobecných súdov, ktoré boli vydané v priebehu príslušného súdneho konania (IV. ÚS 350/09, II. ÚS 809/2016). Ústavný súd komplexné posúdenie rozhodnutí (rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka a následne sudcu okresného súdu) aplikoval aj v sťažovateľkinom prípade.

46. Vzhľadom na to, že vyšší súdny úradník v exekučnom konaní preskúmal exekučný titul z hľadiska existencie neprijateľných zmluvných podmienok a ich vplyvu na vymáhaný nárok a následne tieto závery hodnotil aj sudca okresného súdu v rámci sťažnostného konania, je možné konštatovať, že okresným súdom prijaté závery o tom, že namietané ustanovenia úverovej zmluvy nemajú vplyv na vymáhaný nárok, vychádzajú podľa názoru ústavného súdu z logickej úvahy súladnej so zmyslom a účelom Exekučného poriadku.

47. Na základe uvedených skutočností ústavný súd dospel k záveru, že v danom prípade niet žiadnej spojitosti medzi napadnutým uznesením okresného súdu a namietaným porušením základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Preto ústavnú sťažnosť odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. februára 2024

Peter Molnár
predseda senátu